

عنوان مقاله:

نقش و جایگاه رکن سپاه در ایران (مطالعه ای بر آداب نامه ها و متون تاریخی شش قرن اول هجری)

محل انتشار:

دو فصلنامه جستارهای تاریخی، دوره 11، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسنده:

پروین ترکمنی آذر - استاد پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

خلاصه مقاله:

جنگ پدیده ای است که حکومتها به عنوان راه حلی برای رسیدن به امنیت و استقلال و توسعه و در نهایت حفظ و بقای حکومت در پیش می گیرند. هر چند امنیت از دو طریق دیپلماسی و نظامی تامین می شود، ولی حکومتهای دوره مورد بحث (شش قرن اول) معمولا برای رفع تهدیدهای خارجی و داخلی، راه نظامی را برمی گزیدند. رویدادهای تاریخی، هجوم اقوام عرب و ترک به ایران و ناامنی های ناشی از آن موجب شده بود تا تفکر جامعه ایران برای اصل امنیت، جایگاه خاصی در نظر بگیرد. بدین ترتیب در میان ارکان سه گانه- سپاه و رعیت و خزانه-، اهمیت رکن سپاه بارزتر می شد. پژوهش حاضر در صدد است تا جایگاه سپاه و سپاهیان در ایران شش قرن اول را با مطالعه و تامل در آداب نامه ها و متون تاریخی دریابد. روش پژوهش، توصیفی و تحلیلی است و نوشتاری مستند. نتیجه پژوهش بیانگر آن است که پادشاهان و حکمرانان برای گردآوری و تنظیم و ترتیب سپاهیان نیاز به دانش و درایت دارند، زیرا با گذشت زمان و پیشرفت دانش و تکنولوژی نهایتا ابزار فیزیکی جنگ مدرنتر شده و میدان جنگ تغییر می کند، ولی حکومتها برای رسیدن به اهداف مادی، معنوی یا انسانی همچنان با نیروی نظامی می جنگند. ضرورت آگاهی با فن و مهارت سپاهداری، شناخت راهکارهای تجربه شده و رعایت قواعد و ضوابط در زمینه چگونگی گزینش سپاهیان، رعایت ترکیب جمعیتی آنان و دقت در جزئیات، آراستگی و نظم و تجهیزات، مهارتهایی است که دانستن آن در همه زمانها و مکانها ضروری می نماید.

کلمات کلیدی:

کلید واژه: رکن سپاه، ایران شش قرن اول هجری، معیارهای گزینش سپاه، ترکیب جمعیتی سپاه، ساختار سپاه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1481249>

